

Wie integreert de ondernemers?

Grethe van Geffen in VNG Magazine, 5 maart 2004

Medio jaren zeventig wilde de burgemeester in mijn ouderlijk dorp een impuls geven aan het ondernemersleven. Hij nodigde alle winkeliers – ieder die een bedrijf had, had er ook een of ander winkeltje bij - bij hem thuis uit voor een vergadering. Het dorp was half katholiek, half protestant. Deze tweedeling was prominent aanwezig in het ondernemersleven met een katholieke versus protestante slager, bakker, levensmiddelenwinkel, schilder, kaasboer etcetera. De burgemeester ging dwars door deze reeds eeuwen bestaande scheiding heen. Het was een veelbesproken stap, maar ook mijn ouders trokken hun beste kleren aan en meldden zich bij de burgemeester, omdat je een dergelijke uitnodiging nu eenmaal niet retour kon sturen.

De burgemeester kreeg het voor elkaar dat de winkeliers gezamenlijk een kerstactie hielden in de decembermaand. Voor elke vijf gulden die de klant besteedde kreeg hij een bon waarmee mogelijk iets te winnen viel. Elke winkelier betaalde een cent of stuiver per uitgegeven bon, van welk totaalbedrag de prijzen werden opgebracht. Al gauw kwam men erachter wat dat betekende. De eigenaren van de druk bezochte katholieke levensmiddelenwinkel en protestante benzinepomp betaalden het stevigst mee aan de actie. Maar in de volgende vergadering kreeg de eigenaar van de antiekwinkel de lachers op zijn hand door te verklaren: 'Tja, als ik zo'n tapijt verkoop ben ik in een keer 200 bonnen kwijt, alleen, ik verkoop ze niet...'. In mijn ouderlijk dorp bestond de neiging om mensen met humor meer gelijk te geven dan mensen met argumenten.

Door de inzet van de burgemeester kwamen er nieuwe scheidslijnen in de plaats van de oude: niet meer katholiek of protestant, maar veel of weinig omzet bepaalde de agenda van vergaderingen. Nieuwe overeenkomsten en verschillen, nieuwe belangen en belangentegenstellingen werden ontdekt. Het kwam het ondernemersleven ten goede want in die periode gingen veel minder klanten dan normaal naar de stad voor hun aankopen.

Heden ten dage ligt er in onze multiculturele steden een vergelijkbare schone taak weggelegd voor de burgemeesters. De Kamers van Koophandel zijn er, als verouderde instituties van louter blanke mannen, ongeschikt voor: een feitje dat door de Commissie Blok helaas over het hoofd is gezien. Maar de burgervaders en moeders hebben bij uitstek de gezagspositie om de cultureel diverse ondernemers te laten integreren ten behoeve van hun eigen omzet tot nut van het algemeen. En of dat dan ter ere van kerst, het suikerfeest of chinees nieuwjaar moet worden, daar komen ze onder leiding van de burgemeester echt wel uit.